

Dit arrest schijnt ook een einde gemaakt te hebben aan het in requisitie stellen der graanvoorraden.

Over de visscherij in die dagen is weinig bekend; slechts dit is zeker, dat de Fransche representanten zich ook met dit bedrijf bemoeiden. De provisioneele staten van Holland vaardigden den 20 Februari, op last der representanten, eene publicatie uit, waarbij bepaald werd, dat de visschers, als zij in zee wilden gaan, van den (Franschen?) commandant hunner woonplaatse, of als die er niet was, van de municipaliteit een behoorlijk paspoort moesten ontvangen, vermeldende den naam van het vaartuig, van den schipper en de overige opvarenden en den tijd, waarop uitgevaren werd. Officieren en municipaliteiten moesten vaartuig en bemanning streng onderzoeken. Werden er bij dit onderzoek geen brieven, papieren, koopmanschappen of andere zaken, behalve hetgeen de visschers voor hun reis noodig hadden, gevonden en bevonden er zich geen personen aan boord, buiten degenen, die de vischvangst uitoefenden, dan werden de paspoorten afgegeven en moest het vaartuig dadelijk zee kiezen.

Bij terugkeer uit zee werden vaartuig en bemanning weer streng onderzocht. Op hetzelfde paspoort mochten zij, ook ingeval er bij de bemanning niets veranderd was niet uitvaren tenzij de officier of de municipaliteit dit op het paspoort had aangeteekend. De visschers, die tegen deze voorschriften handelden, zouden als verraders van het lieve vaderland tot zelfs met den dood gestraft kunnen worden.

SOCIETEITEN EN OPROEREN

Te Rotterdam was er vóór de omwenteling slechts één groote societeit, die aan het Westnieuwland gevestigd was. De leden waren Oranjegezind. Natuurlijk werd dadelijk na de omwenteling al het mogelijke door de patriotschgezinden gedaan om die societeit gesloten te krijgen. Dit is betrekkelijk spoedig gelukt. Onder de nieuw opgerichte societeiten bekleedde die der volksvrienden de eerste plaats. Daar verzamelden zich de vurigste patriotten onder leiding van de leden van het Rotterdamsche comité revolutionnaire. Deze